

penje, ſa to, ſo ſchon
krwaunſy bjeſche, ſko-
trymž ty nas wumoz
znyſche.

3. Daj ſo bychmy wo-
plakali, njetko naſche
Kjechi ſchje, ſnowho
teže neroſniwali, dokełž
ſaplacził tak by; daj ſo
bychmy zylje tebi, žiwi
byli, niž pak ſebi.

52. Njetk wotpoczujie
hola zc.

Teže koſchu, Łowa
rjana! pſches Czernie roſ-
torhana, teiſch Kuzn
ſMohomaj, a Krjebet
roſſchwikany, hačž na
Krej krjudowany, to
wBoku krwaune Koſ-
kloczje:

2. Pſchi tebi ſawoſta-
nu, teži woł'ko Schije
panu, težiſa woł'oſham,
liž bjechu ſaplowane, te
ſu mi jara rjane, we
twojich Kanach Pokoj
mam.

6. Wot Krystu-
ſkowneho Hohrjeſta-
czja ſKowa.

Wuczba.

53. Bydž Kwalba Bohu
ſamemu zc.

Ma prjenim Dnju po
Ssabaczi, dnž druſny
Ludžjo ſpachu, da Maria,
a jej Łowarſchki ſo Koo-
wu na Pucž dachu, ſo
hjeſcheže junu Miſchtera
by widželi, te Kurjatka,
a jeho woplakali.

2. Maria do Kowa po-
lada, tam Kneſa nena-
mafa, jim Zandžel tajku
Noweſž da, dnž wona
ſrudnje plaka: ton Kneſ
je ſtanul wopraudži, wjer
jo we twojej Wutrobi, a
woſtaj Žarowanje.

3. Dnž Maria ſo
ſawroczi, a bjeſche na-
ſtrožana; da Zehnjatko
knej pſchiſtupi: „ſchto
by tak wubojana?“ wo-
na ſo ſnim do Keczje da,
ſa Sarodnika jeho ma,
a laj! to bjeſche Zehnjo.

4. Won